

ע"פ 4837/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4837/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת
בת"פ 67343-03-17 מיום 8.6.2020 שניתן על ידי
כב' השופט ג'ורג' אזולאי

תאריך הישיבה:

י"אבתמוז התשפ"א (21.6.2021)

בשם המערער:

עו"ד מיכאל כרמל
עו"ד חיים שוייצר
עו"ס ברכה וייס

בשם המשיבה:

בשם שירות המבחן:

פסק-דין

השופט ג' קרא:

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ג' אזולאי) בת"פ 67343-03-17, מיום

עמוד 1

8.6.2020, בגדרו הושתו על המערער 32 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של רכישה, החזקה וסחר בנשק. הערעור מופנה נגד חומרת העונש.

1. נגד המערער ואחרים הוגש כתב אישום אשר ייחס למערער שני אישומים.

על פי עובדות האישום הראשון, סמוך לתחילת שנת 2012, רכש המערער שלא כדין אקדח מסוג גלוק תמורת 16,000 ש"ח. כעבור חודש, מכר המערער את האקדח לאדם אחר בעבור קיזוז חוב שחב לאותו אדם, על סך 30,000 ש"ח. בגין האמור, הואשם המערער ברכישה והחזקת נשק וכן בסחר בנשק, עבירות לפי סעיף 144(א) רישא וסעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.

על פי עובדות האישום השני, במהלך חודש יולי 2016, רכש המערער שלא כדין אקדח מסוג FN תמורת 22,000 ש"ח. בחודש אוגוסט, עת נקלע המערער לחובות, מכר את האקדח שלא כדין בחזרה לאדם ממנו רכש אותו, תמורת סכום זהה. כמו כן, בתחילת שנת 2016, קיבל המערער שלא כדין רובה מאולתר והחזיק אותו במשרדו במשך כשעתיים, במהלכן הציג את הרובה בפני נאשם אחר. בגין האמור, הואשם המערער בשני מקרים של רכישה והחזקת נשק וכן בסחר בנשק.

2. המערער הודה בחקירתו במיוחס לו ובהמשך טען כי הודאותיו ניתנו שלא מרצונו החופשי. לאחר ניהול הוכחות, הרשיע בית המשפט המחוזי את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בגזר הדין, עמד בית המשפט על החומרה הרבה שבביצוע עבירות נשק; על הצורך בהרתעה אישית והרתעת הרבים; ועל האינטרס הציבורי שבמיגור עבירות אלו, אשר מובילות לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו. בית המשפט קבע כי כל אחד מהאישומים השונים מהווה תכנית עבריינית נפרדת. לאחר שסקר את מדיניות הענישה הנהוגה ועמד על נסיבות ביצוע העבירות, העמיד בית המשפט את מתחם העונש ההולם בעניינו של כל אישום על 24-50 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, החליט בית המשפט להטיל על המערער עונש כולל של 32 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה בן 18 חודשים וקנס על סך 7,000 ש"ח.

3. המערער הגיש ערעור שראשו העיקרי הופנה תחילה נגד הכרעת הדין המרשיעה ורק לחלופין - נגד חומרת העונש. ואולם, בדיון שהתקיים לפנינו ביום 21.6.2021, חזר בו המערער מערעורו ביחס להכרעת הדין. זאת, לאחר שמתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער לקראת הדיון, עלה כי הוא מודה במעשיו ומביע חרטה. סנגורו של המערער מיקד את הערעור ביחס לחומרת העונש וטען לסיבות שונות המצדיקות לשיטתו הקלה בעונש: העובדה כי המערער הוא מי שחשף את ביצוע העבירות מושא כתב האישום; חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות; שהותו הממושכת של המערער במעצר בפיקוח אלקטרוני; נסיבות אישיות של המערער, לרבות משפחתו התלויה בו; והעובדה כי המערער הביע חרטה ומעוניין לשנות מהתנהגותו.

4. המשיבה סבורה כי דין הערעור להידחות. לטענתה, העונש אינו חמור כלל; מדובר בשני אירועים של קנייה ומכירה של נשק מסוג אקדח וכן החזקה של רובה מאולתר. בשים לב לאמור, העונש אף מקל במידה מסוימת ממדיניות הענישה המקובלת והראויה.

5. לאחר עיון בגזר הדין ושמיעת טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי יש לדחות את הערעור.

המקרה דנן אינו נופל לגדר המקרים החריגים בהם תתערב ערכאת הערעור בעונש שהשיתה הערכאה הדיונית. בפסיקת בית משפט זה הודגשה שוב ושוב החומרה היתרה שבעבירות נשק והצורך להילחם בתופעת הסחר הבלתי-חוקי בנשק; בתוך כך, הוצב בשנים האחרונות ענישה מחמיר כלפי מבצעי עבירות אלה (ראו: ע"פ 3793/20 מורייחני' מדינת ישראל, פסקה 6 וההפניות שם (23.11.2020)). בענייננו, הורשע המערער בשני אירועים של רכישת נשק, החזקתו וסחר בו. האירועים התרחשו במרווח של כמה שנים, ומכאן שלא מדובר במעידה חד-פעמית של המערער. במצב דברים זה, אין לומר כי העונש שנגזר על המערער חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, לבטח לא חריגה ניכרת באופן המצדיק התערבותנו בגזר הדין (השוו: ע"פ 4154/16 דהודנ' מדינת ישראל (19.1.2017); ע"פ 315/20 אבוטאהנ' מדינת ישראל (7.6.2020)).

6. סוף דבר, אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, י"ט בתמוז התשפ"א (29.6.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט